

tage dette Laan. Det optages i vort eget Land; det udbydes, som sagt, i Øjeblikket ikke; det berører ikke de private Banker og dermed ikke den almindelige Erhvervsvirksomhed, det almindelige Erhvervsmarked, og der er vel ikke mange, der havde tænkt sig, at Danmark kunde staa den Krise, der i Øjeblikket er, igennem uden at søge Midler tilvejebragte ved Laan.

I Lovforslaget er det altsaa foreslaaet, at der skulde være 5 Mill. Kr. Statsobligationers Salg i de to paafølgende Finansaar, og paa Finanslovsforslagets § 26 er der opført 5 Mill. Kr. Statsobligationers Salg som Indtægt. Jeg kunde ikke ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse begrunde dette, som det burde begrundes, idet der burde være en særlig Lovhjemmel for disse 5 Mill. Kr. Statsobligationers Salg. Dette Lovforslag skal tilvejebringe Lovhjemmelen derfor. Men med disse 5 Mill. Kr. var det Meningen, at der skulde forholdes paa samme Maade som med de 3 Mill. Kr. Statsobligationer, der blev solgt i hvert af de tre foregaaende Finansaar, og jeg maa da henvise til, at i samme Paragraf, § 26, findes der et Afdrag paa Statsgælden paa 3,400,000 Kr. og en Hensættelse til Reservefonden ifølge Loven af 8. Juni 1912 om et overordentligt Tilskud til Reservefonden af 2,100,000 Kr., det bliver tilsammen 5½ Mill. Kr. Jeg tør maaske, da jeg nævner Reservefonden, med det samme sige, at der i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget under § 3 findes en uheldig Sætning, idet der staa, at i Finansaaret vil der ikke ske nogen væsentlig Forandring af Reservefonden. Det er en Sætning, der er indkommet ved en Inkurie. Den er blevet paataalt under Korrekturen, men det gaar jo ofte saaledes, at netop det, der paatales under en Korrekturlæsning, bliver staaende, og denne Inkurie er altsaa blevet staaende i Finanslovsforslaget. Det er naturligvis ikke rigtigt, at den staa, der, da Reservefonden for det første i Øjeblikket er inddraget i Kassebeholdningen — det er mit Haab, at den vil blive uddraget derfra igen, inden Finansaaret begynder —, men dernæst opføres paa selve § 26 et Forslag, hvorved Reservefonden undergaar den væsentlige Forandring, at der tilføres den 2,100,000 Kr. Men, som sagt, disse 5½ Mill. Kr. findes paa § 26 og er altsaa en Forringelse af Gæld og en Forøgelse af Formue, der allerede vil tilsvare dette Salg af 5½ Mill. Kr. Statsobligationer. Men dernæst maa det tilføjes, at hvis det her foreslaaede Laan

skulde blive vedtaget af den høje Rigsdag, kommer dertil endnu 1 Mill. Kr. Afdrag, saa at vi kommer op paa 6½ Mill. Kr., og endelig maa man vel have Lov at anføre, at de overordentlige Militærudgifter staa paa Finanslovsforslaget opført med 800,000 Kr., det er saadanne Udgifter, som man altid har ment skulde afholdes enten ved Laan eller ved Forbrug af Kassebeholdningen.

Det er altsaa efter Ministeriets Mening at anse for ubetænkeligt at optage et saadant Laan af 5 Mill. Kr. paa næste Finansaars Forslag, og maaske kunde man sige, at det var urimeligt at have sluttet Aftale om den Kurs, hvortil disse Obligationer skulde sælges baade for næste Finansaar og for det dernæst kommende, men dertil vil jeg sige, at jeg tror, at det ærede Medlem, som skal afløse mig som Finansminister, neppe vil bebrejde mig noget i saa Henseende, idet det neppe vil være ilde at have disse Statsobligationer afsat til en sikker Kurs i Stedet for at skulle søge dem afsat i kommende Aar. Hvis man endelig om en halvandet Aars Tid skulde mene, at det ikke var rigtigt at afsætte disse 5 Mill. Kr. Statsobligationer i Finansaaret 1916—17, vil der vel kunne ske en Lovændring i denne Henseende. Men altsaa, de 50 Mill. Kr., som her foreslaas optaget som Laan, skyldes den overordentlige Tilstand, i hvilken vi lever, medens de 10 Mill. Kr. fordelte paa to Finansaar har et mere normalt Præg efter vor hele finansielle Tilstand.

Jeg maa endnu sige, at da det her drejer sig om en Udgift til Afdrag og Rente af dette Statslaan paa omtrent 3½ Mill. Kr., saa har det Spørgsmaal naturligt rejst sig: hvorvidt det bliver nødvendigt at skabe en Indtægt, der svarer hertil. Og dette Spørgsmaal har selvfølgelig været Genstand for Regeringens Overvejelse, men man har ment, at der i alt Fald nu ikke vil være tilstrækkelig Ro eller Klarhed til at forhandle dette Spørgsmaal, som kunde komme til at hænge sammen med, at man i det hele havde nødig at skabe nye Indtægter. I Øjeblikket ligger Fremtiden i en saadan Taage, at man neppe vil kunne forhandle denne Sag med Nytte. Jeg maa altsaa forbeholde Regeringen dens Stilling overfor dette Spørgsmaal.

Hermed mener jeg at have gjort Rede for Lovforslagets Forudsætning og Bestemmelse. Om Enkelthederne skal jeg ikke udtale mig. Det er ret uvæsentlige Enkeltheder, der findes i Lovforslaget, de er ikke forskellige fra saadanne Bestemmelser om